

Bốn vợ

Đã lâu không gặp chú Sở Khanh. Cuối tuần vừa rồi, trong bữa nhậu nhẹt thường xuyên của nhóm bạn, Sở Khanh lại tái xuất giang hồ. Mặt mày chú hớn hở, đầy vẻ đắc chí. Hỏi thăm, chú nói:

- Em vừa cưới vợ!

Mọi người cười ồ. Casanova nói đều:

- Sở Khanh mà cần có vợ à! Đàn bà nào chú cũng coi là vợ chú cả rồi cơ mà!

Sở Khanh nghiêm trang:

- Nói bậy nào! Cưới vợ thật đó! Vợ thứ bốn!

Hỏi thêm, chú giảng giải:

- Đàn anh biết đấy! Tuổi chúng mình đẹp nhất là tuổi 30. Rồi chúng ta đứng lại, không già đi nữa. Soi gương mấy chục năm sau, thấy mình vẫn là mình ở tuổi 30. Mà năm 30 tuổi, lấy vợ đầu tiên 20 tuổi, là quá đẹp đôi. Nhưng mười năm sau, mình vẫn là 30, nên cần thêm vợ thứ hai 20 tuổi. Hai mươi năm sau cũng thế, nên có vợ thứ ba 20 tuổi. Rồi bây giờ ba mươi năm sau, ta cần thêm vợ thứ bốn 20 tuổi. Các đàn anh thấy có lý không nào?

Các chú Don Juan, Casanova gật gù, nghiệm ra chân lý cuộc đời. Đúng như vậy thật! Casanova ôm

ngay cây đàn guitar, từng từng hát tặng Sở Khanh lấy thêm vợ bốn:

"Năm anh bốn mươi, em mới sinh ra đời. Ngày anh sáu mươi, em cũng vừa đôi mươi..."

Trong lúc Casanova gân cổ với tiếng hát thất thanh, lắc lư theo điệu Twist, chú Don Juan lẳng lẳng ra góc phòng, hí hoáy ghi ghi chép chép. Hóa ra chú trở tài làm bài thơ vịnh Sở Khanh lấy vợ bốn. Casanova hát xong, chú Don Juan ngâm đọc bài thơ vịnh ngẫu hứng vừa sáng tác:

Vịnh chàng Sở Khanh bốn vợ

Thuở trời đất nổi cơn gió bụi

Sở Khanh chàng nhiều nỗi truân chuyên

Đã tưởng rằng cột mối tơ duyên

Với một vợ trọn đời trọn kiếp

Nào ngờ!

Vốn tính chàng mắt la mày lét

Chiều du xuân đi bắt bò chọi Tết

Gặp một nàng!

Thướt tha yếu điệu

Má đỏ môi hồng

Đã trường túc bất chi lao

Lại hồng diện đa dâm thủy

Thế là chàng:

Lợn lòng nổi dậy đùng đùng

Cưới em vợ bé để cùng mây mưa

Hai vợ nhưng vẫn chưa vừa

Vì chàng họ Sở có bùa Tề Tuyên

Ngày chàng quất "Tam Tinh hải cầu

Đêm chàng làm bài thuốc "Ngũ Giao"

Có hai vợ ta làm luôn ba vợ

Cho vui cửa vui nhà có sao đâu

Các em ơi! Đừng gấu ó giành nhau!

Nằm đợi đó, anh xin hầu đủ chỉ số

Rồi một ngày!

Trời đẹp sáng hồng tươi Sở Khanh ta rạo rục yêu

đời

Các em ơi! Anh vừa mới sáu mươi

Bước vào tuổi hồi xuân nhiều đau đớn

Hãy tìm cho anh thêm cô vợ bốn

Vừa đôi mươi mới chớm tuổi xuân thì

Còn sung sức anh nào có xá chi

Bốn vợ

Đêm bốn vợ anh xin hầu
đủ hết!

Các em ơi!

Thương anh chín bỏ làm
mười

Cưới anh vợ bốn cho đời
anh vui

Cùng nhau chia xẻ ngọt
bùi

Chúng mình năm đứa
hưởng mùi thần tiên.